

Sygn. akt I Co 397/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie Przewodniczący: SSR Ewa Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Gryficach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryficach – (...)w postaci postanowienia z dnia 19 marca 2015 r. w przedmiocie umorzenia w części postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 988/14

z udziałem dłużników A. W. i K. W.

postanawia:

oddalić skargę.

SSR Ewa Niemczyk

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. poprzez swojego pełnomocnika profesjonalnego wniósł skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowy w Gryficach – (...) podjęte w sprawie Km 988/14 w postaci postanowienia z 19 marca 2015 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela w części, tj. co do kwoty 7.144,92 zł. Zaskarżonemu orzeczeniu wierzyciel zarzucił naruszenie art. 825 pkt 1 kpc w zw. z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.

o komornikach sądowych i egzekucji Dz.U. 1997 Nr 133 poz. 882 (dalej u.k.s.e.) poprzez uznanie, że w przedmiotowej sprawie doszło do umorzenia egzekucji na wniosek wierzyciela. Jednocześnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości, dopuszczenie dowodu z dokumentów wskazanych w uzasadnianiu skargi na okoliczności tam podane, podjęcie czynności nadzorczych w trybie art. 759 § 2 kpc w razie stwierdzenia innych uchybień oraz zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów niniejszego postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi podniesiono, że w dniu 23.03.2015 r. komornik zawiadomił wierzyciela o umorzeniu egzekucji co kwoty 7.144,92 zł oraz o ustaleniu powstałych w związku z tym kosztów egzekucyjnych w sprawie, tj. opłaty stosunkowej ustalonej na mocy art. 49 ust. 2 u.k.s.e. na kwotę 357,25 zł. Zaskarżona czynność organu egzekucyjnego stanowiła jego reakcję na wniosek wierzyciela z dnia 20.02.2015 r., którym informowano komornika o aktualnym stanie zadłużenia z uwzględnieniem wpłat bezpośrednich dokonanych wierzycielowi. W ocenie skarżącego, sądowy organ egzekucyjny bezpodstawnie potraktował pismo z dnia 20.02.2015 r. jako „wniosek wierzyciela o umorzenie egzekucji”, choć treść tego pisma takowego wniosku nie zawierała. Intencją wierzyciela było jedynie powiadomienie komornika o stanie aktualnego zadłużenia w sprawie, co związane było z bezpośrednimi wpłatami dłużnika do wierzyciela. Argumentując dalej wskazano, że zakwalifikowanie wniosku wierzyciela objętego pismem z dnia 20.02.2015 r. jako „wniosku o umorzenie egzekucji” może służyć jedynie uzasadnieniu do ustalenia opłaty stosunkowej z art. 49 ust. 2 u.k.s.e. Skoro jednakże wierzyciel wniosku o umorzenie egzekucji nigdy nie wniósł, a

zatem brak jest podstaw ku temu, aby egzekucję po myśli art. 825 kpc umorzyć i w tych okolicznościach ustalić opłatę w trybie art. 49 ust. 2 u.k.s.e.

Jednocześnie skarżący marginalnie zasygnalizował zagadnienie pobierania opłaty przez organ egzekucyjny w sytuacji, gdy po wszczęciu egzekucji dłużnik spełnia świadczenie w całości bądź w części do rąk wierzyciela, powołując się na orzecznictwo i aprobowane je stanowisko doktryny prawniczej.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowy w Gryficach - (...) wniósł o jej oddalenie uzasadniając, że niniejsze postępowanie egzekucyjne prowadzone jest zgodnie z wnioskiem wierzyciela na podstawie tytułu wykonawczego stanowiącego nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu wydany w dniu 10.07.2009 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc 4560/09 i zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 25.04.2014 r.

W toku postępowania egzekucyjnego, wierzyciel w piśmie z dnia 20.02.2015 r. powiadomił komornika, iż do wyegzekwowania w sprawie pozostała jedynie należność główna w kwocie 6.568,03 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 21.02.2015 r., która to należność była niższa aniżeli należność uprzednio przez niego wskazana - wnioskiem egzekucyjnym – do wyegzekwowania. Powyższe pismo wierzyciela stanowiło odpowiedź na wezwanie komornika do ustosunkowania się do zarzutów podniesionych w toku postępowania przez dłużniczkę A. W.. W wyniku poczynionych czynności komornik ustalił, iż wierzyciel podtrzymuje swój wniosek egzekucyjny, jednakże żąda przeprowadzenia egzekucji co do należności pomniejszonej o kwotę 7.144,92 zł. Okoliczność tą komornik stwierdził postanowieniem z dnia 19.03.2015 r., orzekając o umorzeniu postępowania w części – na wniosek wierzyciela na mocy art. 825 pkt 1 kpc. Brak było podstaw do wydanie orzeczenia innej treści gdy okoliczności sprawy wskazują wprost na konieczność umorzenia egzekucji w określonej części Nadto niemożliwym jest umorzenie egzekucji co do części zobowiązania w oparciu o podstawę inną aniżeli art. 825 pkt 1 kpc. W ocenie komornika nie sposób również uznać za słuszną argumentację skarżącego, iż pismo z dnia 20.02.2015 r. nie stanowiło wniosku o umorzenie postępowania, lecz jedynie miało charakter informacyjny co do aktualnego stanu zadłużenia. Takie podejście wierzyciela – zdaniem komornika – pozostaje w niebezpiecznej bliskości z próbą obejścia bezwzględnie obowiązujących przepisów – w zwłaszcza w zakresie opłat egzekucyjnych. W postanowieniu z dnia 19.03.2015 r. organ egzekucyjny ustalił opłatę egzekucyjną w oparciu o art. 49 ust. 2 u.k.s.e. w kwocie 357,25 zł i obciążył nią dłużnika stosownie do art. 770 kpc. W sprawie Km 988/14 wysokość wyżej wymienionej opłaty ustalono poprzez pomnożenie kwoty, co do której umorzenie nastąpiło przez 5 % (7.144,92 zł x 5 %).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu skarga (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza akt egzekucyjnych prowadzonych za sygn. KM 988/14 - przeprowadzona w kontekście podniesionych przez skarżącego zarzutów i naprowadzonej na ich poparcie argumentacji – nie daje w ocenie Sądu podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia we wskazany przez wierzyciela sposób.

Z wyżej wymienionych akt egzekucyjnych wynika, że wierzyciel (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zwrócił się do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gryficach - (...) o przymusowe wykonanie tytułu wykonawczego wydanego przeciwko K. W. i A. W.. Podstawą egzekucji jest złożony przez wierzyciela nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu wydany w dniu 10.07.2009 r. w sprawie o sygn. akt VI Nc 4560/09 i zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 25.04.2014 r.

We wniosku egzekucyjnym datowanym na 30.05.2014 r. wierzyciel wyszczególnił kategorie należności i ich wysokości, których domagał się wyegzekwowania od dłużników, tj.

- należności głównej w kwocie - 7.924,00 zł,

- odsetek ustawowych od kwoty 7.924,00 zł od dnia 21.04.2009 r. do dnia zapłaty,

- kosztów sądowych w kwocie 1.292,00 zł,
- kosztów postępowania klauzulowego w kwocie 66,00 zł,
- kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym.

W dacie 9 czerwca 2014 r. komornik podjął szereg czynności egzekucyjnych w sprawie, tj. m. in. doręczenie pism w sprawie, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z wezwaniem do zapłaty należności, wezwanie celem złożenia wyjaśnień, wezwanie do uiszczenia zaliczki na wydatki, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego prowadzonego w (...) Banku (...) Spółce Akcyjnej w W., zajęcie nieruchomości z wezwaniem do zapłaty należności, a także zajęcie wierzytelności w Urzędzie Skarbowym w G..

Dłużniczka A. W. pismem datowanym na 28.01.2015 r., którego wpływ w kancelarii odnotowano w dniu 09.02.2015 r., zwróciła się z prośbą o zobowiązanie wierzyciela do zaktualizowania wysokości jej zadłużenia, wskazując, iż wierzyciel nie podał aktualnego stanu zadłużenia uwzględniającego dokonane przez nią bezpośrednio na jego rzecz wpłaty mimo, iż go o to monitowała. Załącznikami powyższego pisma były dowody wpłat dokonanych przez dłużniczkę na rzecz wierzyciela oraz sporządzone przez nią rozliczenie jej zaległości.

Pismem z dnia 10.02.2015 r. komornik przesyłając odpis wniosku dłużniczki z dnia 28.01.2015 r. zobowiązywał jednocześnie wierzyciela do zajęcia stanowiska w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma pod rygorem przyjęcia, że wierzyciel nie przychyliła się do wniosku dłużniczki. Nadto tymże pismem komornik zobowiązywał wierzyciela, przesyłając kopie przedłożonych przez dłużniczkę dowodów wpłat dokonywanych bezpośrednio do rąk wierzyciela, do zajęcia stanowiska co do przedłożonych dokumentów oraz poinformowania komornika o aktualnym stanie należności dochodzonej w niniejszym postępowaniu w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma pod rygorem przyjęcia, iż wierzyciel wnosi o dalsze prowadzenie egzekucji zgodnie z wnioskiem inicjującym postępowanie.

Pełnomocnik wierzyciela pismem datowanym na 20.02.2015 r.- jako odpowiedzi na pismo komornika z dnia 10.02.2015 r. - którego wpływ w kancelarii odnotowano w dniu 27.02.2015 r. informował, iż na dzień redakcji pisma do wyegzekwowania pozostaje następująca należność:

- należność główna – 6.568,03 zł,
- odsetki ustawowe od kwoty 6.568,03 zł od dnia 21.02.2015 r. do dnia zapłaty.

W reakcji na pismo pełnomocnika wierzyciela sądowy organ egzekucyjny postanowieniem z dnia 19.03.2015 r. na podstawie art. 825 pkt 1 kpc wszczęte przeciwko dłużnikom postępowanie egzekucyjne umorzył co do kwoty 7.144,92 zł (pkt 1) oraz na mocy przepisów art. 49 u.k.s.e. ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w sprawie w wysokości 357,25 zł – stanowiące opłatę stosunkową ustaloną w oparciu o art. 49 ust. 2 u.k.s.e. (5 %) i w całości obciążył nią dłużników (pkt 2).

Zgodnie z treścią art. 825 pkt 1 kpc organ egzekucyjny umorzy postępowanie w całości lub części na wniosek jeżeli tego zażąda wierzyciel. Przepis ten nakłada na organ egzekucyjny obowiązek umorzenia postępowania w ściśle określonych przypadkach, jednakże działanie organu musi poprzedzić odpowiednie zachowanie wierzyciela, tj. złożenie wniosku wyrażającego tego rodzaju żądanie.

Z akt Km 988/14 wynika – jak już wyżej wskazano - iż pełnomocnik wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. pismem z dnia 20.02.2015 r. (k. 79, akt KM 988/14) poinformował komornika o wysokości należności do wyegzekwowania na dzień sporządzenia pisma, tj. 6.568,03 zł (należność główna) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21.02.2015 r. Wierzyciel w podtrzymał swój wniosek egzekucyjny, żądając jednakże prowadzenia egzekucji co do niższej należności, aniżeli ta uprzednio ujęta we wniosku egzekucyjnym.

W ocenie Sądu pismo pełnomocnika wierzyciela z dnia 20.02.2015 r. w swej treści wskazujące wysokość aktualnego stanu zadłużenia i jednocześnie wyrażające stanowisko wierzyciela co do dokonanych bezpośrednio do jego rąk

przez dłużniczkę wpłat, mimo iż nie zawiera wyartykułowanego wprost stanowiska wierzyciela w kwestii umorzenia postępowania egzekucyjnego, należało potraktować jako jego wniosek o umorzenie egzekucji. (por. postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy z dnia 29 maja 2015 r., sygn. akt II Cz 847/15). Z pewnością pismo wierzyciela nie stanowiło jedynie korekty stanu zadłużenia. A zatem skoro wierzyciel podtrzymał swój wniosek egzekucyjny, żądając jednakże prowadzenia egzekucji co do niższej należności, to obowiązkiem komornika było wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania w części. Za taką interpretacją przemawia również fakt, iż konsekwencje wyegzekwowania świadczenia już spełnionego obciążałyby właśnie wierzyciela narażającego się na zarzut dłużnika niecelowego przeprowadzenia egzekucji.

Na mocy art. 43 u.k.s.e. za prowadzenie egzekucji i inne czynności wymienione w ustawie komornik pobiera opłaty egzekucyjne.

Zasadnym było również ustalenie kosztów postępowania egzekucyjnego na kwotę 357,25 zł i obciążenie nimi w całości dłużników stosownie do treści art. 770 kpc. Odnotować należy, iż analiza akt Km 988/14 wskazuje, że komornik sądowy w sposób prawidłowy dokonał ustalenia powyższych kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie postanowieniem z dnia 19 marca 2015 r., a które to koszty stanowiła opłata stosunkowa ustalona w oparciu o treść art. 49 ust. 2 u.k.s.e. Powyższa opłata została obliczona jako 5 % wartości kwoty, co do której umorzenie nastąpiło, tj. $(7.144,92 \text{ zł} \times 5 \% = 357,25 \text{ zł})$

Stosownie do treści art. 49 ust. 2 u.k.s.e. w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 Kodeksu postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jednakże w razie umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela zgłoszony przed doręczeniem dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 1/20 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Użyty w treści cytowanego powyżej artykułu zwrot „wartość świadczenia pozostałego do wyegzekwowania”, od której to wartości komornik powinien pobrać 5 % opłatę stosunkową oznacza wartość świadczenia objętego wnioskiem wierzyciela o umorzenie postępowania egzekucyjnego lub świadczenia, którego egzekucja uległa umorzeniu na mocy art. 823 kpc. Jest to wartość świadczenia, które pozostawałoby do wyegzekwowania gdyby nie doszło do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Nie ma przy tym znaczenia przyczyna, z powodu której doszło do umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 października 2009 r., III CZP 82/09, OSNC 2010/5/67, Biul. SN 2009/10/12 – 13 wyraził pogląd, że w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji, od świadczenia spełnionego przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi, komornik pobiera opłatę określoną w art. 49 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 112, poz. 769).

W świetle zaś postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2006 r. wydanego w sprawie o sygn. akt II Cz 1792/06 „świadczenie uiszczone bezpośrednio do rąk wierzyciela nie zwalnia dłużnika od ponoszenia kosztów postępowania. Przyjęcie stanowiska odmiennego mogłoby prowadzić do sytuacji, w której dłużnicy celowo będą wstrzymywali się od wykonywania prawomocnych orzeczeń w nadziei na bezskuteczność egzekucji, a w obliczu jej nieuchronności uregulują zobowiązanie licząc na swoistą „nagrodę” w postaci zwolnienia, od kosztów postępowania”.

Zaznaczenia wymaga, że zapłata przez dłużnika egzekwowanego świadczenia bezpośrednio do rąk wierzyciela powinna być traktowana jako skutek bądź też następstwo wszczęcia egzekucji. Przy czym dłużnik mający świadomość prowadzonego przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego winien liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów postępowania egzekucyjnego, które stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik, obciążają go.

W świetle powyższego, wobec bezzasadności zarzutów skarżącego wyartykułowanych w skardze, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSR Ewa Niemczyk

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić,

2. odpis postanowienia doręczyć:

- komornikowi sądowemu – (...)
- pełnomocnikowi wierzyciela,
- dłużnikom z pouczeniem o zażaleniu wraz z odpisami skargi (jeden egzemplarz skserować),

3. po uprawomocnieniu zwrócić akta egzekucyjne Km 988/14,

4. akta przedłożyć z wpływem lub za 14 dni od doręczenia.

G., 13/01/2016 r., SSR Ewa Niemczyk